VIII. évfolyam. Celldömölk, (Kis-Cell) 1906. október 21. 43. szám.

Kemenesvidék

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KIS CZELL és VIDÉKE".) Megjelenik minden vasárnap. („KIS-CZELL és VIDÉKE".)

Előfizetési ár: [illegible] 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — [illegible] . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Celldömölk, „Sas"-szálloda, 5-ös számu szoba. — Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető mindennemü küldemények.

Rákóczi hazatér.

Majdnem két évszázad telt el azóta. A szomoru emlékü Trencsén után következett a bujdosás . . . Amidőn a földre leborult a gyászt elrejtő alkonyat, [illegible] tak a hegyeken [illegible] szólalt mélán, keservesen a tárogató és epedő hangjának hullámai szálltak, szálltak keresztül a bérces Kárpátokon, a délibábos pusztákon: fájdalmas hangjai belemarkoltak minden honfi szivébe és együtt sirták, együtt zokogták:

„Gyenge violának
Letörött az ága,
Az én bánatomnak
Nincs vigasztalása,
Suhog a szél
Késmárk felett,
Édes hazám
Isten veled."

És a fejedelem, a hős, a szent, indult bujdosó utjára, Lengyelország, Franciaország, végre Törökországban, Rodostóban állapodtak meg. De mi volt már életük? Hervadó virág, melyet idegen földbe ülletnek át, erős gyökeret nem ver többé és hullanak, hullanak a szirmai, levelei, gyors pusztulásnak indul.

Talán szebbek voltak ott a karcsu pálmák, talán kékebb a keleti égboltozat, talán zengzetesebb a bülbül szavu madarak éneke de a tárogató mégis csak busan szólt, mégis csak visszasirta a messze, tul a távol kék ködön fekvő [illegible]

„Hej Rákócy, Bercsényi
Magyarok dicső vezéri,
Bezerédj . . ."

És pusztultak, fogytak, minden napnak meg volt a maga gyásza, mig végre Mikes „Egyedül hallgatta tenger mormolását"

De ne beszéljünk erről! Hisz nincs nincs nekünk gyászunk, örömünnepet ülünk! Gyuljanak ki a bérceken a tüzek, de ne a bujcosók tüzének bágyadt lángjával égjenek, hanem szitsuk magasra, hogy a napnál is fényesebben sugározzák be ezt a szegény országot, melynek ugyis oly kevés az örömnapja! . . .

Harsanjon fel a tárogató riasztó szava, de ne az „Őszi harmat után . . ." bánatos akkordjait zengje, hanem szólaljon meg a Rákóczi induló „Magyarok Istene, rontsd a labanc hadát". Igen a magyarok Istene megadta nekünk ezt az öröm napot, közelhozta, — nem, egybeforrasztotta a nemzet és a királya szivét és együtt nemzet és király visszaadják az anyaföldnek, ami az anyaföldé, visszaadják az anyának legdicsőbb magzatát. Hála Istennék, elmult [illegible] az az idő, amikor halottakat ünnepelve megbántottuk az élőt, a mai ünnepünk közös [illegible] a nagy, a [illegible] a [illegible] fejedelem emléke iránt. Két század óta vártunk erre az ünnepre, mig végre minden magyar forró vágya beteljesedett.

Ünnepeljünk tehát!

Legyen ünnepünk külsőleg is impozáns, annak is kell lennie, hogy méltó legyen e nagyokhoz, és nagyobb legyen az ünnep a lelkünkben, hagyjon ott az a nap mélyebb nyomot, melyet ne simithasson el a mindennapi sivár élet boronája, legyen ez a nap kiapadhatatlan forrása a lelkesedésnek, a hazaszeretetnek, melyhez meriteni mehessünk mindig, amikor a csüggedés eltikkasztja ajkainkat. Meritsünk belőle bizonyságot, hogy az igazság mindig diadalra jut, hogy a küzdelem sohasem hiábavaló.

Erősitse meg lelkünket ez az ünnep, hogy legyen erőnk, legyen akaratunk a küzdelemre, hogy ha nem is lehetünk oly nagyok, mint ők voltak, de igyekezzünk a haza szeretetében hozzájuk minél inkább hasonlók lenni . . .

Utoljára hagytam, mert a legszomo-

TÁRCA.

A pofon.

— Irta: ZÖLDY MÁRTON. —

A nyári szinkör egyik előadása után vacsorázni mentem az „Arnyas berck" nevü Zöld vendéglőbe. A primadona hamis éneke még fülembe csengett, mikor a pincértől az étlapot kértem.

A pincér, régi ösmerősöm, bizalmasan felém hajlott.

— Tessék, mondotta, a leander csarnokba menni ott vannak . . .

— Kik?

— Az urak, a vörös szerkesztő, a tisztelendő, a doktor ur és a Spiláthy ur is . . .

— Miért mentek oda? kérdeztem.

— Valami bankett van, a fiatal Izsa ur fizet mindent, sok pezsgőt rendeltek . . .

A fiatal Izsát ismertem. Néhányszor találkoztam vele a szinházi főpróbákon és a kávéházban. Tudtam, hogy az apja gazdag telek spekuláns. Hogy ő micsoda, az alig érdekelt . . , A gazdag fiu mindig valami. Különben sem tett az idegeimre kedvező benyomást ez az Izsa fiu. Izléstelenül hencegett azokkal a sikerekkel, melyeket a nőknél aratott. Emlékertem egy cinikus kijelentésére. Tudatta a társasággal, hogy vőlegény lett a Frey kisasszonnyal. S hozzá tette:

— Ez legkevésbbé sem fog korlátozni szabadságomban . . . Menyasszonyom tudatlan szerelem dolgában, én ellenben tudós vagyok. Igaz, hogy nagyon magas tandijakat fizettem.

Épen mondani akartam a pincérnek, hogy sem Izsa ur személye sem pezsgője csöppet sem vonz, mikor a vörös szerkesztő, Kárász Dani egy jóizü, kissé vad bohém a vállamra ütött.

— Szervusz kiáltotta, gyere át hozzánk. Egy nagyobb stilu murit csinálunk végig. Az az Izsa fiu . . .

— Nem nagyon imádom, vetettem gyorsan közbe.

Kárász Dani őszintén nézett rám csillogó szemével.

— Ő ki nem állhatom. Utálatos firma. Ugy henceg, mint egy pávián . . . De az mellékes, azért jol fogsz mulatni.

És jóizüen hozzátette:

— Tudod nem vele, hanem rajta . . . Egykettő, gyere.

Karom alá nyult és vitt a leander csarnokba, hol vagy harmic ur foglalt helyet néhány egymáshoz tolt asztal körül. Az asztalfőt Izsa, a fiatal, foglalta el. Mellette ült jobbra az apja, a gazdag telekspekuláns, balra pedig Frey Jónás, leendő apósa.

A tarsaság egy részét ismertem, s igy természetesnek tünt fel megjelenésem. Már illuminált állapotban voltak, s igy meg is éljenezték, mikor az asztalnál helyet foglaltam.

Alig ültem öt percig az asztalnál, mikor Kocsis tisztelendő ur a mulatós hittanár, ki ugy festett, mintha uraságoktól levetett reverendába járna, felkelt és pezsgős poharral a kezében tosztot mondott az est ünnepeltjére, a fiatal Izsára.

— Ugy van, deklamálta hitszónoki lendülettel, én mint pan és mint ember egyaránt eli-

Sirolin
Emeli az étvágyat és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, szamárköhögés, skrofulozis, influenza
ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.
Minthogy érféktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen „Roche" eredeti csomagolást.
F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc).

„Roche"
ban. — Ára üvegenként 4.— korona

rubb . . . Őszinte hibája, vagy talán nem is hiba, csak a körülmények nyomasztó kényszere folytán létrejött egy törvény, mely bélyeget süt legnagyobbjaink homlokára.

Amit az ősök hibáztak, kötelessége a késő unokáknak is, hogy azt jóvátenni igyekezzenek. Remélhetjük, — biztos uton haladunk arrafelé, hogy a magyar corpus e szennyfoltját is eltörlik és igy a hősök nyugalmát a szent anyaföldben nem fogja zavarni semmi.

Nyughatnak békén, csendesen. Sirjukhoz oda zarándokolnak majd a késő unokák és a te emléked Fejedelem, tanitja majd őket a hazaszeretetre.

Rákóczi porhüvelye, háboritatlanul pihen, de szelleme él, szelleme éltet, itt lesz közöttünk, vezérel minket, irányitja elménket a jóra, a nemesre, Isten és a haza szeretetére. Ujongva kiálthatjuk tehát az egész országgal, hisz minden kebel vellünk érez:

Rákóczi megjött! Rákóczi itt marad!

Zöldy Béla.

Sztrájktörvény.

Sehol a világon a munkásmozgalmak nem járnak annyi sztrájkkal mint nálunk Magyarországon, ugy annyira hogy a sztrájkok közgazdasági életünk egyik akut betegségévé vállhat. Mig a külföldön, legkiváltt a munkásmozgalmak hazájában Németországban, a sztrájkra a legritkább esetben, végső szükség esetén szánják el magukat a munkások, addig nálunk egy-kettőre teszik ki magukat a munkások a sztrájkkal együtt járó nélkülözésnek és egyik válságból a másikba sodorják az egyes iparágakat. Alig van már Magyarországon város, melyben az idén sztreik nem lett volna s jelenleg olyan a helyzet, hogy méltán aggódalomra adhat okot.

Nem firtatjuk azt a kérdést, jogosultak-e vagy sem azok a szrájkok. Tény, hogy a munkásnak jogában áll a maga helyzetén tőle telhetőleg lenditeni. E törekvés egyik bevalt eszköze a sztrájk, a melyet belátható időn belől nem lehet kiküszöbölnl. Nem is lehet egy modern kormányzat célja a sztrájk üldözése vagy eltiltása, hanem arra kell törekedni, hogy a sztrájkok elfajulásának gát vettesék.

Évtizedes szükséget pótol már nálunk egy megfelelő modern sztrájk törvény. Angliában és a müvelt nyugat több államában is meg van már ez a törvény, mely a külföldön mindenütt a kölcsönös méltányosság elvén alapszik. Az itt járt angol politikusok előadásából megérthetjük, hogy odakünn, a hatalmas szigetországban több millió tagot számláló munkásszervezetek vannak, a melyek már kitudták vivni azt, hogy az egész angol közéletet a szociális szellem lengi át. Nem csoda, ha ebben az országban már régóta van sztrájktörvény, amely felette liberálisan intézkedik a szrájkoló munkások jogairól és kötelességeiről, nemkülönben a munkaadókéról is.

Annyira vannak már az angolok, a munkásszervezetekbe annyira belement a tudat, hogy megélhetésüket csak akkor találják meg, ha a munkaadó is megélhet, hogy a sztrájkok manapság már meg sem közelitik a tiz-tizenöt esztendő előtti bérharcok számát. Nagy okoknak kell közrejátszania, hogy az angol munkás letegye a szerszámát és ez a nyugodt felfogása a munkásságnak adta meg az angol kormányzatnak az impulzust arra, hogy a sztrájkoló munkások jogait kiszélesbbitse és most egy törvényjavaslat készül a szigetországban, a mely a sztrájkoló munkásnak jogot ad arra, hogy dolgozó szaktársát a munka abbanhagyására rábeszélje.

Mily siralmasan mögötte állunk mi ebben a tekintetben Angliának, de meg Németországnak is. A legostobább okokból idézik fel hol a munkások. hol a munkaadók a sztrájkot és nem egy vidéki városban annyira elmérgesedett a semmiségből keletkezett bérharc, hogy általános sztráik ütött ki, amely miatt valóságos ostromállapotba kellett helyezni az illető várost. Budapest város természetesen vezet e mizerábilis állapot tekintetében, itt ez idő szerint is négy oly sztrájk dul, amely végzetes kihatással van egész gazdasági életünkre.

A jelenlegi kormány, Istennek hála, alkotásokra van teremtve. Alkossa hát meg a sztrájktörvényt! A minta itt van előttünk: az angoloké. Adjuk meg a munkásnak a maga jogát, sőt vépjük meg érdekét e törvényben, mert hiszen a munkás sem kerülhet más elbirálás alá, mint a társadalom más tagja. S természetesen védjük a munkaadók érdekeit is és védjük meg mindenek felett a nemzeti termelést. Ezeket a célokat szolgálja a sztrájktörvény.

UJDONSAGOK.

Rákóczi hazatér.

Két század óta porlad már hős,
Két század szállt tova az idő röpke szárnyán,
Por lepte be a nagy, erős
Rákóczi büszke lobogóját.
Teste feküdt a messze idegenben.
De élt a lelke, itt lakott közöttünk,
Ösztönzött forró hazaszeretetre,
Mutatta, hogy imádjuk nemzetünk,
És most a test, a hősi szent tetem
A honi földbe végre visszatér;
Valóra vált a vágyó sejtelem,
Siessünk hát a drága hamvakért.
Hangozzék örömmel milliók szava:
Mienk vagy Rákóczi, jer haza!

Zöldy Béla.

— **Személyi hir.** Dr. Francsics Norbert bakonybéli apát a helybeli bencés rendház látogatasára e hó 16-án Celldömölkre érkezett és 18-án távozott tőlünk.

— **Tudatjuk** olvasó közönségünkkel, hogy szerkesztőségünkbe belépett Zöldy Béla, a hirlapirói gárda egy fiatal tagja és mai számunk már az ő közreműködése mellett készült.

Rákóczi ünnepély. A helybeli róm. kath. fiuiskola II. Rákóczi Ferenc hoittetemei hazahozatalának örömére 29-én ünnepélyt rendez, erről jövő számunkban részletesen lesz szó.

---

télem a párbejt. De ma este éjfélig esetleg hajnalig felfüggesztem szigoru itéletemet. A mi kedves barátunk. az én Izsa baratom parbaja megérdemli. hogy ne közönséges erkölcsi sablonnal méressék. Ez nem annyira bárbaj, mint hőstett volt, Odaállt a pisztoly csöve elé, hogy védje az erényt, a női erényt, menasszonyanak, az angyalnak jó hirnevét, Mint pap kötelességszerüen lelkes hive vagyok az angyal kultusznak. Mi lenne az emberek élete, ha olykor-olykor egy angyal nem szállva le közibök megédesiteni, megdicsőiteni a földi létet, törhetové, elviselhetővé tenni a siralomvölgyet. Uraim! tiszteljük at angyalokat, emeljük poharunkat Frey Regina kisasszony, menyasszonyanak egészségére! Éljen! Kocintottak, éljeneztek, kiabaltak. Mint a banketteken szokás. Ujabb és ujabb tósztok gyultak ki az emberek ajkan, de akárhogy erőlködtem a zavaros izléstelen szóarad.tból nem tudtam ki hámozni a tényalhist.

Végre egyik szomszédom felvilágositott. A fiatal Izsa aznap parbajozott. Valami s óvaltas volt Kistelekivel, a menyasszonya miatt. Ő megsértette Kistelekit az pofonütötte s ezt a dolgot intézték el pisztolypárbajjal. Baja senkinek sem esett. Allitólag a lovagiasságnak szem esett. Azt az örvendetes eseményt ünnepelte a társaság.

Minthogy az egész tarsasagban én voltam az egyetlen józan, ráértem gondolkozni. Furcsának találtam ugyanis, hogy valakit azért ünnepeljenek; mert valaki pofonütötte. Ez a „casus bibendi" mulattatott. Még furcsabban hatott ream, mikor Frey ur, a leendő após fölkelt és az örömtől vibráló hangon hirdette, hogy büszke leendő vejére. Legyen gondoltám magamban, én ugyan sohasem dicsekedném, ha akár a vőmet, akár az apósomat felpofoznak, de végre is a hány ház, annyi szokás . . .

Mikor egy óra mulva észrevétlenül távoztam, még sokaig fülembe zsongott a sok szónoklat s előttem lebegett a felpofozott ember önteltsége, büszkesége, a melyel az ünnepeltetést fogadta.

Igazán nem sajnáltam tőle a pofont, a mely ilyen dicsőséget szerzett neki. Szinte kedvem kerekedett hozzá menni és igy szólani:

— Uram, barmikor szivesen rendelkezésére allok.

Egy Aréna uti kávéházba mentem, hogy lefekvés előtt a lapokat elolvassam. Mar ejfelre járt az idő s minthogy az a kávéház nem tartozott a zenészek osztalyához teljesen üres volt.

Az az mégsem . . . A háttérben egy sarok asztalnal sovány, pápaszemes fiatal ember ült képeslapot olvasva. Ismerősömnek tetszett. Közelebb mentem hozza. Csakugyan . . . Kisteleki volt, a rejzoló. Ugyanaz, aki az Izsával párbajozott.

No, gondoltam, ezt ugyan nem ünnepli senki. Itt lézeng egyedül, ebben a harmadrangu kávéházban. Mellje telepeditem, a rövid, közömbös szóváltas után felvetettem a kérdést:

— Magának, a mint hallottam ma párbaja volt?

Kisteleki, a szegény, félszeg modoru rajzoló, zavartan emelte rám szemét . . . Gondolkozni látszott, hogy mit feleljen, Aztán elszánta magát:

Igen, jelentéktelen pisztolypárbaj . . . Folytattam a dolgot:

— Nem is tudtam, hogy maga olyan kraméler . . ,

— Én? Ugyan kérem , . .

— Mégis ugy hallottam, hogy ön pofonütötte a fiatal Izsát.

A rajzoló felemelte fejét, hangja energikusabban csengett.

— Bocsánatot kérek, azzal kénytelen voltam

— Kénytelen?

— Igen kérem . . . Az a haszontalan fickó olyan sértően nyilatkozott egyik legkedvesebb tanitványomról, az az egyik volt tanitvanyomról Egy bajos leányról . . , a ki különben. ha igaz a menyasszonya.

— A Frey kisasszony.

— Igen, a Frey Olga kisasszony . . . Oh ha ismerné! Egy idealis lélek . . , Tele rajongással, önfeláldozással, a müvészetnek lelkes szeretetével.

— Maga szerelmes volt bele?

— Nem tagadom, mondotta fejét lehajtva, talán most is az vagyok, nem tudom, nem is merek rá gondolni az én ezerkétszáz forint évi jövödelmemmel, az én elrajzolt orrommal, az én fakó orr szinemmel. . . . az én . . . Eh hagyjuk.

— De hát minek ütötte pofon azt az Izsa fiut?

— Miért? Csak azért, mert azt mondotta,

— **Tanitóválasztás.** A celldömölki római kath. fiuiskolánál a helyettes tanitói állásra mult vasárnap tartott gyülésen az iskolaszék egyhangulag Angyal János okleveles tanitó, győri lakost választotta meg.

— **A sárvári selyemgyár veszedelemben.** A tavalyi borzalmas katasztrófában életét vesztett 9 ember lelki üdvéért misét mondtak 15-én Sárváron. Mise után a munkások dologhoz láttak, de nemsokára rémült kiáltozás, lótás futás támadt, mert a gyárban tüz ütött ki, amelyet felügyelet nélkül játszó gyermekek okoztak, akik a cérnázóban rövidzárlatot csináltak. Megfészitett munka után sikerült a tüzet eloltani és megakadályozni egy, talán még a tavalyinál is borzasztóbb szerencsétlenséget.

— **Két község egyesülése.** Nemes és Pórmagasi községek egyesülését a belügyminiszter megengedte és az ikerközségek Kemenes-Magasi közös nevet kapták.

— **Reich bátyánk kitörése.** Idb. Reich Imre, helybeli hites acsmester a helyben 38 példányban megjelenő „Sajttakaró" cimü hülyeségek tárában, annak nyilttér rovatában a mult vasárnap ismét kitört szerkesztőnk ellen. Ez a kitörése azonban nem más, mint egy szerencsétlen, meghibbant agyvelő megnyilatkozása. Erre nekünk valaszunk, egyáltalán nem is lehet; hogy mégis megemlékszünk róla, csupán sajnalatból tesszük, Annyi bizonyos, hogy Reich Imre urunknak az a hülye nyilatkozata, mely a „Sajttakaró" cimü ujságnak mult vasárnapi nyilttér rovatában megjelent, annyira magán viseli a hülyeség jelét, hogy aki azt irta (mert Reich Imre uramnak fejéből az sem telik ki), nyugodt lélekkel allandó tartózkodásra a budapesti Frimm Jonas féle hülyék intézetébe hurcolkodhatik. — Reich uramhoz szerkesztőnknek igen kevés szava van, mindent el fog majd intézni helyette a helybeli kir. járásbiróság és a szombathelyi kir. törvényszék. Tehát legyen türelemmel Reich ur, majd meglátjuk, hogy ki a legény a csardaba.

— **Pályázat** Lapunk pályatételül akarta a következő talalós kérdést kitüzni:

— Mi a külömbség Eötvös Károly, neves irótársunk és idb. Reich Imre bátyánk kö ött?

Hosszab megfontolás után azonban a megfejtését nagyon is könnyünek találtuk és igy rendkivül sok jutalomdijat kellett volna kiosztanunk, ennélfogva inkabb magunk közöljük a megfejtést:

— A külömbség az, hogy mig Eötvös Károly kollegánk *irastudó* és nem nyilatkozik, addig Reich bátyank *nem irastudó*, de mégis nyilatkozik.

— **A városbiró nagy hatalma.** Községünk képviselő testülete f. évi szeptember havának első felében gyülést tartott, melyen határozatilag kimondotta, hogy a rom. kath. hitközségnek 400 korona házbért hajlandó fizetni, de többet nem. Ez a határozat jogerőre is emelkedett. A hitközség azonban nem volt hajlandó ezt elfogadni, hanem ragaszkodott egy előbbi megállapodashoz, meg részint a politikai községnek 516 koronát kellett volna fizetni. Amikor a községbiró megtudta, hogy az az átirat, amelyből kitünik, hogy a nagyközség előbb 516 koronát volt hajlandó fizetni, — az iskolaszék kezében van, megigérte az iskolaszéki gondnoknak, hogy ő, a biró, a képviselőtestület határozata ellenére is kifogja utalni az 516 koronát, csakhogy elejét vegye az ügy nyilványosságra hozatalának. A kiutalás meg is történt és Palovits József biró a képviselő testület határozata nélkül október 2-án Szalay János gondnoknak 516 koronat kifizettetett. Kérdezzük, miből meritette a biró a jogot és bátorságot arra, hogy nem csak a képviselőtestület tudta nelkül, hanem egyenesen annak a határozata ellenére fizetéseket eszközölhessen, holott törvény szerint a községbiró csak oly összegek kiutalására van jogositva, melyet a képviselőtestület megszavazott. Nyilvánvaló, hogy a biró a törvényben szabatosan körülirt hatáskörét tullépte és nagyon kiváncsiak vagyunk, hogyan fog a különbözeti 116 koronával elszámolni.

---

hogy neki nem kéne, ha az apjának nem volna Bicskén kétezer holdas birtoka . . . Ha nem célozgatott volna arra, hogy valamikor én milyen szerelmes voltam abba a leányba, ha nem kacagott volna azon, a mi előttem szent, drága, felejthetetlen emlék . . .

Aztán felkelt és szikrázó szemekkel mondotta:

— Sokat megbánhatok az életbe, de ezt a pofont soha! És ha most itt állana előttem . . .

— Bocsánat, siettem közbevágni, ez az ügy lovagiasan el van intézve. Önök párbajoztak . . .

— Fütyülök a lovagiasságra. Főleg pedig a párbajra . . . Ez az üveg huszonöt forintomban került . . . Az utolsó pénzembe . . . Alig maradt egy koronám. Tudja mit vacsoráztam ma este! Egy fehér kávét három zsemlyével . . .

Csöngetett és fizetett. A pincér a koronából negyven fillért adott vissza.

Kisteleki szomoruan nézegette a nikkel pénzt.

— Ebből, mondotta, husz fillér a kapupénz Marad összesen husz fillér.

Miutegy tette hozzá erős hangon, nem bánom, Az a pofon megéri, hogy megkoplaljam. Az a pofon felviditott felemelt. Igen, az a pofon harmóniát teremtett a lelkemben, Becsületemre! Jójcakat!

— **Lancaszterben** nem rég teljesen elfeledve szegényen meghalt egy ember, kinek találmánya az egész világon mindenütt elterjedt. Ez a férfiu Shirk József, a revolver feltalálója. Pályáját mint mechanikus kezdte és feltünt neki a pisztolynak, amely akkor az egyedüli kényelmesen hordozhato fegyver volt, — sok hibája és tökéletlensége. Idejét ennek tökéletesitésére forditotta mig végre feltalálta a revorvert, amely sokkal könnyebben és biztosabban kezelhető. Mint rendesen lenni szokott, találmányából mások szereztek milliókat, ő [illegible]

— **Rákóczi és a káromkodás.** Most, hogy az egész orszag a Rákóczy ünnepélyre készülődik, nem lesz érdektelen egy kis jellemvonását bemutatnunk. A nagy fejedelem rendkivüli vallásos érzésénél fogva, de meg jó izlése miatt is, nagyon elitélte a káromkodast. (Azt mondjak, hogy ez a csunya szokas magyar tulajdonság, pedig nem is igaz, mert valószinüleg a török hódoltsag idejében ragadt ránk). Országos gondjai között tudott maganak időt szakitani még arra is, hogy a káromkodás ellen rendeleteket adjon ki, amelyekben szigoru büntetést szab a káromkodóra. Fel jegyzi róla a krónika, hogy a szécsényi országgyülésen még Bercsényit, kedvenc tábornokát is megfeddte, már ugy az ő szelid modorában, mert az egy szónok beszédén annyira dübe jött, hogy mérgét egy jó huszáros káromkodásban adta ki.

— **Halál gondatlanság miatt.** Hasztalan a nap nap utan előforduló sok elrettentő példa, a szülők csak nem lesznek gondosabbak. Megint a régi gyufahistória. Máriafalván Karber Samu kereskedő Johanna nevü leánykáját őrizet nélkül egyedül hagyták a szobában. Véletlenül reáakadt egy doboz gyujtóra, meggyujtott egy szálat, gyönyörködött a fényében, Folytatta a neki tetsző játékot, és amind az égő gyufákat eldobta egyiknek lángja belekapott a ruhájába és mielőtt még segitség érkezett volna, összeégve meghalt. Rémes sebekkel boritott testét ugy találták meg a kétségbeesett szülők.

— **Baromfitenyésztő munkásnők kiképzése** A baromfitenyésztő munkásnőket képző gödöllői iskolai növendékek felvételére pályázatot hirdet. Felvétetnek 16 évet betöltött, 30 évet tul nem haladott, magyarul irni és olvasni tudó nők, akik teljesen ingyenesen képeztetnek ki, nem csupán a baromfitenyésztés körüli teendőkben, hanem a baromnak piacképessé tételében is. A háztartás körüli teendők tanitására is gondot forditanak. Az iskolát végzett növendékek annyira keresettek, hogy az iskola a szükségletnek csak alig egyharmadát tudja kielégiteni. Bővebb felvilágositás az iskola vezetőségénél nyerhető.

— **Vadászok figyelmébe.** Nincs jó vadász jó fegyver nélkül! Minden vadásznak érdeke, hogy fegyverét és a hozzátartozókat oly cégtől szerezze be, amelynek neve már biztositékot nyujt az áru jóságáról. Mint ilyent ajáljuk olvasóink figyelmébe Szeifert József ismert pozsonyi céget, amely szolidságánál és megbizhatóságánál fogva országos hirnévre tett szert. Utalunk a mai számban található hirdetésre is.

— **A harmadikon utazik.** Érdekes jelenetnek voltam tanuja a napokban egyik szomszédos állomáson. Jön egy atyafi és bilétát akar váltani de még sóse ült vonaton. Nagynehezen megkapta és kimegy a peronra. Megjön a vonat, az atyafi megkérdezi egyik vasutast.

— Hát kérem én hova menjek.

— A harmadikba üljön kend, — feleli a vasutas.

Az atyafi ballagott vissza a váróterembe, miközben a vonat elindult. Eszre veszi az öreget a vasutas és rákiált,

— Hát kend mért nem ült fel?

Az öreg ráfelelt nagy méltósággal.

— Maga mondta az előbb, hogy a harmadik vonatba üljek, hát azt várom. (Zb.)

— **A fürdőidény után.** Egy fiatal ujságiró lakást keresett magának és az édesanyjának a Balaton mellett. Találtak is egyet, csak az árá sokalták.

A háziur egy özvegy asszony, nagyon jó teremtés volt, lehetett vele beszélni.

— Kedves uram, — szólt hozzá, — ha soknak tartja a házbért, én szivesen engedek abból negyven forintot.

Kellő meglepetés.

Egy feltétellel. Ha szerződésben kötelezi magát, hogy az egész fürdőszezonban nem mond fel, mert egy kis baj van azzal a lakással.

— Hogyan?

Még pedig az, [illegible] ban a szegény nővérem lakik, aki elmeháborodott.

— Oh kérem az nem tesz semmit!

— Várjo[illegible] mekeg. A furcsa ügy meglepte kissé barátunkat, de nem habozott egy percig sem, hogy a lakást fevegye és oda be is költözzék. Három nap alatt teljesen megszokta a folytonos mekegést. A negyedik napon pedig ujból magához hivatta a háziasszony:

— Uram, — szólt hozzá, — ujabb negyven forintot engedek a házbérből . . .

— Oh nagyságos asszonyom . . .

— Várjon. A szegény nővérem nagyon rosszul van. Tegnap egyre azt követelte, hogy hozzák el hozzá az ő hugat, De az is kecske legyen, S most kénytelen vagyok egy kecskét venni a lakásába, Ha ezt eltüri, még negyven forinttal olcsóbb lesz a lakás.

— O nagysam, — kialtott fel örömmel az ujságiró. — vajha az idők folyamán még két kecskét kérne a szegény nővére . . .

— **Eladó ház.** Kiscellben a Szalay-telepen eladó az özv. Pálfy Béláné tulajdonát képező lakház Venni szándékozóknak bővebb értesités ad **Palfy** József vasuti kalauz Kiscell. 1—3

Eladó ház.

Kiscellben a Ferenc József-utca 119. számu jókarban levő s kitunően jövedelmező

h á z

örökáron azonnal eladó. Bővebb felvilágositást ad

WOLF SÁNDOR
házgondnok,
KISCELL.

Hirdetèseket
jutányos áron felvesz
a kiadóhivatal.

8702/1906.

Hirdetmény.

A szombathelyi kir. törvényszék közzé teszi, hogy a Boba község által a község határában a községi köztemető céljaira szükséges kisajátitott területekre, a kártalanitási eljárás határidejéül a helyszinére, Boba községházánál

1906. évi október hó 29 ik napjának délutáni 3 órája

kitüzetett és a távollevők és ismeretlen tartózkodásuak gondnokául dr. Essö Imre szombathelyi ügyvéd neveztetett ki.

Miről a kisajátitott terület nyilvánkönyvi tulajdonosai és [illegible] felek azzal értesittetnek, hogy elmaradásuk a kártalanitás felett hozandó erdemleges határozatot nem gátolja.

Szombathelyen, a kir. törvényszéknél 1906. évi szeptember hó 21-ik napján.

Kovács Ernö
kir. törvszéki biró.

CSATÁRY KÁROLY

polgári és egyenruha szabó

SZOMBATHELY,

Király-utca, Techet-féle házban.

Készitek a legujabb divat szerint, a legkitünöbb kivitelben, versenyképes árakon, teljes garancia mellett, mesteri szabásban a legfinomabb magyar, angol és francia szövetekből

férfi-ruhákat

és elvállalom bármiféle

egyenruhák

készitését is.

Kivánatra mintákat küldök, avagy egy levelező-lapon történt meghivásra bárhová személyesen elmegyek.

Szives támogatást kérve, — maradtam illő tisztelettel

Csatáry Károly,
polg. és egyenruha szabó
SZOMBATHELY

Hirdetmény.

Bárdossy Sándor és társai

kiscelli téglagyárában elsőrendü iszapolt

falitégla ára 26 korona 20 fillér,

tetőcserép ára 30 korona

1000 darabonkint, helyt a gyárban. Megrendeléseket elfogad

Almási János
fűszerkereskedő
Kiscell, Dömölki-utca.

SZÁLLODA MEGNYITÁS.

Ismerőseimet, jóbarátaimat és a n. é. közönséget ezennel értesitem, hogy helyben, az államvasuti indóház közelében ujonnan épitett s a mai kornak megfelelőleg berendezett

GRIFF

szállodámat és vendéglőmet

október hó 1-én megnyitottam s a forgalomnek átadtam. Uj szallodám épittésénél nagy sulyt fektettem annak kényelmes beosztására és modern berendezésére.

A t. vendégek részére tágos, világos nagy ebédlő, vendégszoba, s 12 csinosan butorozott szoba áll rendelkezésre.

Midőn ez alkalommal a n. é. közönségnek, a „Korona" szallodaban évek sosan át irántam tanusitott, szives, jóakaró pártfogását megköszönöm és azt uj vállalatom részére is kérem; teljes erőmből arra törekszem, hogy az eddig belémhelyezett bizalmát minden körülmények között továbbra is kiérdemeljem.

A nagyérdemü közönség szives pártfogását kérve vagyok tiszteletteljesen.

MÉSZÁROS JÁNOS.
a „Griff" szálloda tulajdonosa.
KISCELL.

Kávéház átvétel.

Van szerencsém a m. t. utazó közönséggel, ismerőseimmel és barátaimmal tudatni, hogy Devecserben a Baross-utcában levő

„Nemzeti"-kávéházat és szállót

átvettem, azt átalakitva s ujonnan felszerelve tovább vezetem. Legfőbb törekvésem leend a t. vendégeket minden tekintetben kielégiteni s bizalmukat ezzel megnyerni.

Magamat és üzletemet a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlva, maradtam tisztelettel

Porkoláb László,
a „Nemzeti"-kávéház tulajdonosa,
DEVECSER.

3

SZALLODA ATVÉTEL.

Van szerencsém a nagyérdemü közönségnek ezennel szives tudomására adni, hogy KISCELLBEN, a Gyarmathy téren évek hosszu sora óta fennálló s jó hirnévnek örvendő

KORONA

szállodát és vendéglőt,

folyó évi október hó 1-én átvettem s ezt személyesen, saját nevem alatt, tovább vezetem.

E szakmában szerzett több évi tapasztalataim folytán abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy a legkényesebb igényeknek is megfelelhetek. Főtörekvésem leend mélyen t. vendégeimnek kitünő kiszolgálással, jó és tiszta, hamisitatlan italokkal és magyar konyhával bizalmunkat kiérdemelni.

Magamat szives jóakaratu támogatásukra ajalva maradtam illő tisztelettel

MÁTÉ ANTAL
Korona szállodás,
KISCELL.

Kiadó bolt.

A Kossuth Lajos utcában az Uj kávéház ellenében [illegible] házban kiadó egy

bolthelyiség

Bérbevenni szándékozóknak bővebb értesitést ad a tulajdonos:

Göny Ferenc,
Kiscell.

HORNYOS ZSINDELEY

ALAGCSÖVEK

ISZAPOLT ANYAGBÓL

BÉRMENTAE mirden állomásra.

Bővebbet: GAYER Gyula cégnél

Kiscellben.

Első Szombathelyi Gőztéglagyár.

SZEIFERT JOZSEF POZSONY

Halászkapu-utca 4 sz.

kir. udv. fegyverszálitó. — Interurbahn telefon 252.

Ajánlja dus raktárát:

Henri Pieper eredeti Diana fegyverekből ugyszintén célszerü Hemmerle-féle fegyverekből

J. P. Sauer u. Sohn cég Krupp Frigyes-féle különleges acélcsövü fegyverekből,

eredeti gyári árakon.

Legujabb!! Browning-féle önmüködő ismétlő serétes vadászfegyver 12 öbn. ered. gyári áron azaz 210 kor-ért nálam kapható

Cs. es kir. állami áruda által osztrák-magyar füstnélküli I. számu vadászati és tárcsa-lőporral töltött töltények, továbbá szállitok minden fajta kész vadásztöltényeket mindenkor pontosan és frissen töltve minden kaliberhöz a legolcsóbb áron.

Vadászati, utazási és sportkülönlegesség! Saját lövölde!

A pozsonyi II-ik mezőgazdasági országos **kiállitás** alkalmával **vadászfegyvereim** és vadászeszközök az egyedüli aranyérmet nyertek.

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1906.